

ת"פ (ירושלים) 54906-08-20 - מדינת ישראל - בית המכס ומע"מ ירושלים נ' יוסף מנצורה

ת"פ (ירושלים) 54906-08-20 - מדינת ישראל - בית המכס ומע"מ ירושלים ואח'שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 54906-08-20
מדינת ישראל - בית המכס ומע"מ ירושלים

נגד

1. יוסף מנצורה
  2. י.מ. אספקת אבן ושייש בע"מ
  3. אחמד קסאס
  4. א.קורובוב אספקת אבן ושייש בע"מ
- בית משפט השלום בירושלים
[09.02.2025]

כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא

החלטה בבקשה להבאת ראיות נוספות מטעם התביעה

האישום, הבקשה וטיעוני הצדדים

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים בעבירות על פי חוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975. על פי המתואר בכתב האישום, המשיבה 2 נרשמה כעוסק מורשה בתחום מכירה קמעונית בחנויות המתמחות בכלים ממתכת וזכוכית והמשיב 1 היה מנהלה הרשום והפעיל. המשיבה 4 נרשמה כעוסק מורשה בתחום מסחר סיטונאי כללי והמשיב 3 היה רשום כבעל מניות בה ושימש מנהלה הפעיל. אשת המשיב 3, ניוהאם קימברלי פיי נרשמה כעוסק מורשה בתחום מסחר בחומרי בניין, ובין השנים 2012-2014 הפעיל המשיב 3 גם עוסק מורשה זה, ובין היתר הוציא חשבוניות שבהן הופיע שם העסק "מרכז האבן חליילה (ניוהאם קימברלי)", הגיש את דו"חות מע"מ וניכה תשומות. בשנת 2014 הפעיל המשיב 3 גם את העסק שנרשם כעוסק מורשה "ג'אלב אבו עג'ווה" בתחום שיפוץ ועבודות בניין, ובין היתר הוציא חשבוניות שבהן מופיע שם העסק, הגיש דו"חות מע"מ וניכה תשומות. על פי הנטען באישום הראשון, המיוחס לכלל המשיבים, בין השנים 2013-2014 רכשו המשיבים 1-2 אבן מספקים בשטחי האזור, וכדי שיוכלו לנכות את ההוצאות בגין רכישות אלה קיבלו מהמשיב 3 עשרים וארבע חשבוניות כוזבות של המשיבה 4, של ניוהאם קימברלי ושל ג'אלב אבו עג'ווה בסכום של ₪ 11,502,765 שסכום המע"מ הכלול בהן הוא ₪ 1,671,342, מבלי שבוצעה עסקה כלשהי מול המשיב 3 והעוסקים המורשים שהפעיל, והמשיבה 2 באמצעות המשיב 1 ניכתה חשבוניות אלה בדו"חות התקופתיים שהגישה לרשויות. נטען עוד כי המשיבה 2 שילמה לעוסקים המורשים שהפעיל המשיב 3 באמצעות המחאות בסך של כ- 60 מיליון ₪, והמשיב 1 ובנו פרעו את רובן בחשבון הבנק של הנאשמת 2 או אצל נותני שירותי מטבע, וקיבלו את תמורתן לידיהם במזומן.

על פי הנטען באישום השני, המיוחס למשיב 3 בלבד, בין השנים 2012-2014 הפעיל המשיב 3 את העוסק המורשה "ניוהאם קימברלי פיי" ובדו"חות המע"מ שהגיש ביחס לעוסק זה לחודשים יולי 2012-פברואר 2013 ניכה מס תשומות בסך ₪ 2,100,015 בלא שהיו לו חשבוניות מס שהוצאו לו כדין המבססות את דרישת התשומות.

על פי הנטען באישום השלישי, המיוחס אף הוא למשיב 3 בלבד, בשנת 2014 הפעיל המשיב את העוסק המורשה "ג'אלב אבו עג'ווה" ובדו"חות המע"מ שהגיש לחודשים מרץ-אוקטובר 2014, ניכה מס תשומות בסך ₪ 2,252,951 בלא שהיו בידיו חשבוניות מס שהוצאו לו כדין המבססות את דרישת התשומות.

2. בתשובתו לאישום שנמסרה ביום 23.10.22 המשיב 3 טען כי בינו לבין המשיב 1 שררו יחסים מיוחדים, וכי לפני כשלושים שנה נכרת בין השניים הסכם עסקי לאי תחרות, ובהתאם להסכם המשיב 3 היה ספק בלעדי של המשיבים 1 ו-2 ככל שהדבר נוגע לרכישת אבן בשטחי האזור, וכי ללא הסכמתו של המשיב 1, המשיב 3 לא היה רשאי למכור אבן לאף עוסק בישראל למעט המשיבים 1-2. עוד נטען כי עקב קריסה כלכלית, המשיב 3 נאלץ לנהל את פעילותו העסקית במשך שנים באמצעות עוסקים אחרים, לרבות המשיבה 4 וג'אלב אבו עג'ווה. המשיב 3 הודה כי כל חשבוניות המס שמתוארות באישום הראשון אכן הוצאו על ידו, אך טען כי כל העסקאות המפורטות בהן בוצעו בפועל, וכי המשיבים 1 ו-2 קיבלו את הסחורה המפורטת בחשבוניות ושילמו את תמורתה.

המשיב 3 כפר בנטען באישומים השני והשלישי, וטען כי אמנם ניכה את התשומות בסכומים הנטענים, אך הדבר נעשה על יסוד מסמכים מתאימים שביססו את אותם ניכויים.

עוד במסגרת תשובתם לאישום טענו המשיבים 3-4 להגנה מן הצדק בשל פגמים מהותיים בחקירה אשר פגעו, כך על פי הנטען, באפשרות המשיבים להתגונן מפני המיוחס להם. בעניין זה נטען כי חקירת האירועים התנהלה מחודש נובמבר 2013 ועד חודש נובמבר 2015, אך החוקרים לא ביצעו פעולות חקירה פשוטות שמטרתן לבחון את גרסת המשיבים, פעולות שהמשיבים ביקשו באופן מפורש כי תבוצענה, ובתוך כך החוקרים נמנעו מלהגיע יחד עם המשיבים למחצבות ולמפעלים שמהם נחצבו או בהם עובדו האבנים, נמנעו מלחקור את הספקים שהמשיב 3 נקב בשמותיהם כמי שסיפקו לו אבנים או עיבדו אותן עבורו, זאת הגם שהמשיב 3 מסר שמות מדויקים, מספרי טלפון והגם שההגנה עצמה אספה ראיות ומסרה אותן למבקשת במהלך השימוע שנערך לו טרם הגשת כתב האישום, ואף על פי כן המבקשת לא ביצעה שום השלמת חקירה טרם הגשת כתב האישום על בסיס הראיות שנמסרו לה.

3. עד כה נשמעו כל ראיות התביעה, ופרשת ההגנה נמצאת בעיצומה. המשיבים 1 ו-3 כבר העידו, ונשמע חלק גדול מעדי ההגנה של כלל המשיבים.

4. לפני בקשה מטעם המבקשת לפי סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי") להגשת ראיות הזמה ביחס לאישומים השני והשלישי, המיוחסים למשיב 3 בלבד.

בבקשה נטען כי בשנת 2019, טרם הגשת כתב האישום, העביר המשיב 3 למבקשת חומרים נוספים הכוללים חשבוניות של חברת אלבורוג' משנת 2019, אשר נבדקו על ידי עד התביעה מוטי מרדכי וממצאיהם הועלו על הכתב בנייר עבודה שערך ומהווה חומר חקירה בתיק. העד אף התייחס בחקירתו הנגדית לחשבוניות אלה ואמר כי מדובר במסמכים שעל פי התצהירים שהוגשו מטעם ההגנה, מתייחסות לעסקאות ישנות באזור השנים 2012-2013. עוד נטען בבקשה כי במהלך עדותו של המשיב 3 הוגשו מסמכים (נ/26 ו-נ/27) הכוללים צילומי חשבוניות מס על שם חברת אלבורוג' שעל בסיסן ניכה המשיב 3 תשומות בתקופות הרלבנטיות לאישומים. בחקירתו הנגדית הבהיר המשיב 3 כי את החשבוניות קיבל מאדם בשם טאהר בזאר. המבקשת טוענת כי תצהירו של מר בזאר, אשר התקבל מההגנה בשלב השימוע סותר גרסה זו של ההגנה. עוד טענה המבקשת, כי גרסתו של המשיב 3, שלפיה צילומי החשבוניות של חברת אלבורוג' שהוגשו במסגרת המוצגים הנ"ל מתייחסות לתקופה הרלבנטית לאישום, היא גרסה כבושה אשר לא הועלתה בחקירותיו, שבהן לא הזכיר ולו פעם אחת את חברת אלבורוג' או את טאהר בזאר כמי שהוציא לו את החשבוניות. המבקשת טוענת כי מאחר ולא צפתה את טענת ההגנה שלפיה החשבוניות של חברת אל' בורוג' מהוות את הבסיס לניכוי התשומות כמתואר באישומים 2-3, היא נמנעה מלערוך השלמת חקירה טרם הגשת כתב האישום ביחס לחשבוניות אלה, ועל כן היא מבקשת להגיש תעודת עובד ציבור ביחס אליהן וכן מבקשת להזמין לעדות את טאהר בזאר ולחקור אותו על אודות תצהירו והחשבוניות המדוברות.

5. המשיב 3 מתנגד לבקשה וטען כי המבקשת טענה טענות עובדתיות שאינן נכונות, הפרה את חיסיון הליך השימוע וניסתה להפר את חיסיון הליך הגישור שנערך בין הצדדים. נטען כי במסגרת הליכי השימוע, שארכו כחמש שנים, ההגנה איתרה והציגה את ספרי הנהלת החשבונות של המשיב 3, אספה ראיות שלא נאספו במהלך החקירה ובהם גם תצהירו של מר בזאר, ספק אבן הפועל בשטחי האזור, שצילומי חשבוניות של החברה שלו נכללו בספרי המשיב 3. ההגנה פירטה בתצהירה את תוכן תצהירו של מר בזאר שנערך ביום 2.6.19 וצירפה אותו ואת תרגומו לתגובתה, ונטען כי תוכן התצהיר עולה בקנה אחד עם גרסת ההגנה שלפיה המשיב 3 ביצע עסקאות אמת, מקור האבן שמכר למשיבים 1 ו-2 הוא בשטחים, מהגורמים שבשםם נקב בחקירותיו, כי בתקופה המתוארת באישומים 2-3 לא היו בידו חשבוניות P מקוריות, בשל סירוב הספקים למסור לו אותן ובספריו היו באותה עת רק צילומים שנתקבלו מהעד תאאר בזאר באמצעות מאהר אבו סנינה, ומס התשומות חושב על בסיס אותם צילומי חשבוניות. המשיב 3 הוסיף וטען כי ספרי הנהלת החשבונות שלו, ובתוכם גם צילומי החשבוניות, הוצגו למבקשת כבר בשנת 2017, היא בחנה אותם ואף תרגמה את המסמכים לעברית, לרבות את צילומי חשבוניות ה-P מהשנים 2012-2014.

6. בדיון שהתקיים ביום 29.1.25 השלימו הצדדים את טיעוניהם בעל פה, ובתוך כך המבקשת הבהירה כי לא גרסתו של מר בזאר היא הראיה שלא ניתן היה לצפות אותה טרם הגשת כתב האישום, אלא טענת ההגנה המבקשת להסתמך על צילומי החשבוניות שנמסרו על ידי מר בזאר למשיב 3 בעת ביצוע העסקאות, ואשר על פי הנטען בתצהירו של מר בזאר, בוטלו בשלב מאוחר יותר. המבקשת טענה כי בהתאם לתצהירו של מר בזאר, היא בדקה, טרם הגשת כתב האישום, את החשבוניות שנמסרו למשיב 3 בשנת 2019 והבדיקה העלתה שהן מזויפות והוצאו שלא כדין. המבקשת טענה כי לא בדקה טרם הגשת כתב האישום את צילומי החשבוניות שמר בזאר טען בתצהירו שבוטלו, זאת בשל הטענה שהן בוטלו, וכי לא היה ביכולתה לצפות את גרסתו של המשיב 3 בעדותו במשפט, שבה הוא מבקש להתבסס על צילומי החשבוניות אשר על פי טענתו של מר בזאר בתצהירו - בוטלו.

דיון והכרעה

7. המסגרת הנורמטיבית להגשת ראיות הזמה קבועה בסעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי שזו לשונו: 165. ראיות נוספות מטעם התובע

בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.

8. גרסתו של המשיב 3 שלפיה ביחס לאישומים 2-3 מדובר בעסקאות אמת המבוססות על חשבוניות P שטרם קיבל לידיו היא טענה שנטענה כבר בחקירותיו הראשונה (ת/7 שורות 228-230) והשנייה (ת/8 שורות 39-48) אם כי בהמשך טענה זו השתנתה מעט, והמשיב טען כי במקום שבו לא היו לו חשבוניות P הוא נמנע מלכתחילה מלהגיש דו"ח (ת/12 שורות 425-430).

9. בתצהירו של תאאר בזאר מיום 2.6.19 נטען (על פי התרגום לעברית שצורף לתגובת ההגנה, ואשר נראה כי אין עליו מחלוקת), כי הוא איש עסקים תושב הרשות הפלשתינית, הבעלים של חברת אל בוריג' העוסקת באבן ושיש ושל חברות נוספות, וכי בין היתר שיתף פעולה בעסקיו עם עוסקים אחרים, ובהם גם מאהר אבו סנינה והיימן אל אטרש. מר בזאר תיאר עוד כי מכיר את המשיב 3 מזה שנים רבות כמי שעוסק באבן ושיש והיה לקוח של העסק שלו, עוד בתקופה שבה אביו של מר בזאר ניהל את העסק. בתצהיר נטען עוד כי בשנת 2010 נקלע המשיב 3 למשבר כלכלי, הפסיד הון והתקשה בהחזרי ההלוואות שלו. עוד נטען כי בין השנים 2012 ו-2014 רכש ממנו המשיב 3, בעצמו ובאמצעות ג'אלב אבו עג'ווה, אבן ושיש. נטען כי המשיב 3 אמנם שילם בעבור העסקאות שביצע בשנים אלה, אך בהנחיית אביו סירב מר בזאר למסור למשיב 3 חשבוניות, זקף את התשלומים על חשבון חובות העבר של המשיב 3, ומסר לו רק צילומי חשבוניות, וזאת כאמצעי ללחוץ עליו לפרוע את חובות העבר שלו. עוד נטען כי כאשר המשיב 3 לא פרע את חובות העבר, הוא ביטל את החשבוניות שמסר לו, ואמר לו שכאשר יפרע את חובותיו הוא ימסור לו חשבוניות חדשות שיתייחסו לאותן עסקאות. על פי הנטען בתצהיר, זמן קצר קודם לכן המשיב 3 פרע את חובותיו והוא הנפיק לו חשבוניות חדשות במקום אלה שבוטלו, אשר מתייחסות לעסקאות שנעשו בין השנים 2012-2014. בתצהיר נכתב כי העתקי החשבוניות החדשות שהונפקו צורפו אליו וכי כולן נערכו בכתב ידו של המצהיר. מר בזאר הצהיר על נכונותו להיחקר בישראל על אודות תצהירו.

10. הנה כי כן, גם דבר מסירת צילומי החשבוניות למשיב 3 בשנים 2012-2014, גם דבר ביטולן הנטען וגם מסירת חשבוניות חדשות, הן טענות שעמדו לפני התביעה בשנת 2019, ערב הגשת כתב האישום. גם טענותיו של המשיב כי היו ספקים שעיקבו לו חשבוניות עובדה שגרמה לחוסר בדו"חות שהגיש, מחד גיסא, וגם טענתו האחרת כי במקום שבו לא נמסרו לו חשבוניות הוא לא הגיש דו"חות, מאידך גיסא, עמדו לעיני התביעה טרם הגשת כתב האישום.

11. יש לומר כי כלל ההתנהלות המתוארת בגרסאותיו של המשיב 3 ובגרסתו של מר בזאר היא התנהלות שמעלה תמיהה רבתי, ואף על פי כן המבקשת לא מצאה לבררה בדרך של ביצוע השלמת חקירה, אשר נראה כי ראוי היה לבצע טרם הגשת כתב אישום, בפרט לנוכח העובדה כי ספרי החשבוניות של המשיב 3 הוגשו לתביעה רק בשלב זה. מכל מקום מדובר בטענות הגנה וראיות הגנה, אשר ניתן היה לצפותן מראש. לפיכך, אין מתקיים התנאי שנקבע בסעיף 165 הנ"ל, ולפיו מדובר בראיות או בטענות הגנה, אשר התביעה לא יכולה הייתה לצפותן מראש.

12. בשולי הדברים, אך לא בשולי חשיבותם ראוי להבהיר, כי אין באמור לעיל כדי לקבוע דבר ביחס למשקל עדותו של המשיב 3 והודעותיו במשטרה, בשים לב לעובדה כי שמתיהם של מר בזאר או של חברתו, "אל בוריג'", לא נזכרו באף אחת מחקירותיו של המשיב 3 כמי שהיה ספק שלו, וכי באף אחת מחקירותיו לא תיאר התנהלות שלפיה נמסרו לו על ידי מי מהספקים שמולם עבד, לרבות מאהר אבו סנינה, אשר על פי הנטען עבד בשיתוף פעולה עם מר בזאר, צילומי חשבוניות P ולא חשבוניות עצמן ובשים לב לטענותיו החוזרות, כי למעשה יש לו חשבוניות הנמצאות במשרדו בחברון או אצל רואה החשבון שלו, אך לאורך פרק זמן לא מבוטל נמנע מלהציג לחוקרים או לרשויות המס. אין באמור אף לקבוע דבר בעניין משקלם של ספרי החשבוניות אשר הוגשו למאשימה על ידי המשיב 3 בשיהוי ניכר ולאחר סיום החקירה, ובעניין משמעות התנגדות ההגנה להגשת מסמכי בדיקת החשבוניות שערך העד מוטי טולדו, על כל המשתמע מכך. משקלם של אלה ייקבע במסגרת הכרעת הדין.

13. סוף דבר, הבקשה להבאת ראיות נוספות מטעם התביעה נדחית.

14. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א שבט תשפ"ה, 09 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.